

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 975/23
23.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорана Ђорђевића, председника већа, Наде Хаџи-Перић и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са записничарем Горданом Миловановић, уз учешће вишег саветника Кристине Вуковић, у кривичном предмету према окривљеном АА и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Протић Иване изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 559/22 од 05.04.2023. године, након одржаног претреса у смислу члана 449 Законика о кривичном поступку дана 23.01.2024. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 559/22 од 05.04.2023. године, тако што изрека сада гласи:

Окривљени АА, звани "...", од оца ... и мајке ..., девојачко презиме мајке ..., рођен ... године у ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., држављанин Републике Србије, нежењен, без деце, по занимању молер, завршио основну школу, без непокретне и покретне имовине веће вредности на своје име, стан у коме живи је у сувласништву његове мајке и тетке, незапослен, издржава се од привремених и повремених послова - молераја и машинског малтерисања, осуђиван као из извештаја из казнене евиденције.

Окривљени ББ, од оца ... и мајке ..., девојачко презиме мајке ..., рођен ... године у ..., ЈМБГ ..., са пријављеним пребивалиштем у ... у улици ..., држављанин Републике Србије, нежењен, без деце, са завршеном Средњом грађевинском школом, без непокретне и покретне имовине веће вредности на своје име, стан у коме живи је власништво бабе и деде по мајци, у ком стану живи са бабом, дедом, мајком и још два брата, незапослен, ради доставу за "Glovo", а издржавају га мајка, баба и деда, с тим што је мајка запослена у фирми која се бави производњом ПВЦ столарије и месечно зарађује до 700 евра, а баба и деда су пензионери са месечним примањима од по 300 евра, неосуђиван, против њега се не води други кривични поступак.

КРИВИ СУ

Што су:

Дана 01.07.2020. године у ..., у улици ... у висини бр. ... неовлашћено држали у мањој количини за сопствену употребу супстанце које су проглашене за опојне дроге, при чему су окривљени поступали у урачунљивом стању свесни свог дела и његове забрањености, чије су извршење хтели, при чему су њихове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле смањене, али не битно, на тај начин што је, док су били заједно на улици, окривљени АА у својој торбици у једној стакленој тегли носио 50 ПВЦ пакетића са укупно 35,639 грама осушених делова биљке cannabis, која у себи садржи ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3 %, те је окривљени АА у свом стану где непријављено борави у ... у улици ... на столици у спаваћој соби држао једну електронску вагицу за прецизно мерење на којој су пронађени трагови психоактивне супстанце ТХЦ, као и једну сиву ПВЦ кесу у којој су такође пронађени трагови психоактивне супстанце тетрахидроканабинола, док је окривљени ББ у свом стану у ..., у улици ... у дрвеном плафону оставе стана у једној стакленој тегли неовлашћено држао једну паклицу цигарета "marlboro" плаве боје у којој се налазило седам ПВЦ пакетића са укупно 4,86 грама (појединачно 0,68 грама 0,67 грама 0,70 грама 0,70 грама 0,69 грама 0,73 грама и 0,69 грама) осушених делова биљке cannabis која садржи ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3 % и једну електронску вагицу за прецизно мерење сиве боје на којој су пронађени трагови психоактивне супстанце ТХЦ од чега се cannabis и ТХЦ налазе на списку психоактивних контролисаних супстанци ("Службени гласник РС", бр. 38/2019 од 31.05.2019. године), која опојна дрога и вагица за прецизно мерење су им након извршеног претреса од стране полицијских службеника Четвртог одељења УКП ПУ за град Београд привремено одузети по потврдама о привремено одузетим предметима

-чиме су извршили по једно кривично дело недозвољено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ.

Апелациони суд у Београду окривљеном АА применом наведеног законског прописа и чланова 4, 5, 42, 43, 45, 54, 60, 63, 67 и 70 КЗ претходно опозива условну осуду по пресуди Трећег основног суда у Београду К.бр. 691/19 од 16.08.2019. године, **па окривљеном АА узима као утврђену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци** која му је изречена наведеном пресудом, а затим окривљеном претходно за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ **утврђује казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци**, а затим Апелациони суд у Београду **окривљеног АА**

О С У Ћ У Ј Е

на **ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци**, у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 01.07.2020. године до 09.07.2021. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 09.07.2021. године па до 06.04.2022. године,

а окривљеном ББ применом одредби члана 4, 5, 42, 43, 45, 54, 65 и 66 КЗ, Апелациони суд у Београду

ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ

тако што окривљеном ББ за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ утврђује казну затвора у **трајању од 1 (једне) године** и истовремено одређује да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени **за време проверавања од 4 (четири) године** од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 87 КЗ према окривљеном АА и окривљеном ББ изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

Тако што се од АА одузима 50 ПВЦ пакетића са укупно 35,639 грама осушених делова биљке cannabis и једна електронска вагица за прецизно мерење “pro scale”, а од окривљеног ББ се одузима седам ПВЦ кесица са укупно 4,86 грама осушевних делова биљке cannabis и једна електронска вагица за прецизно мерење сиве боје са поклопцем ознаке “200g/0,01g QC PASS” која опојна дрога се након правноснажности пресуде има уништити.

На основу члана 264 ЗКП окривљени се обавезују да плате трошкове кривичног поступка о чијој висини ће првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем.

Одбија се као неоснована жалба браниоца окривљеног АА адвоката Протић Иване.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 559/22 од 05.04.2023. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела недозвољено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ у вези са члана 33 КЗ. Првостепени суд је претходно окривљеном АА опозвао условну осуду по пресуди Трећег основног суда у Београду К.бр. 691/19 од 16.08.2019. године, па је окривљеном узета као утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци која му је изречена наведеном пресудом, а за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ суд је окривљеном утврдио казну затвора у трајању од 8 месеци, а затим окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године, у коју му урачунато време проведено у притвору од 01.07.2020. до 09.07.2021. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 09.07.2021. године до 06.04.2022. године. Окривљеном ББ првостепени суд је изрекао условну осуду тако што му је за наведено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се она неће извршити уколико окривљени за време од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 87 КЗ према окривљеном АА и окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то тако што је од АА одузето 50 ПВЦ пакетића са укупно 35,639 грама осушених делова биљке cannabis и једна електронска вагица за прецизно мерење “pro scale”, а од окривљеног ББ је одузето седам ПВЦ кесица са укупно 4,86 грама осушевних делова биљке cannabis и једна електронска вагица за прецизно мерење сиве боје са поклопцем ознаке

“200g/0,01g QC PASS” која опојна дрога се након правноснажности пресуде има уништити. Истом пресудом су на основу члана 264 ЗКП окривљени обавезани да плате трошкове кривичног поступка о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним накнадно решењем.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Више јавног тужилаштво у Београду због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињенично стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи изјављену жалбу и на основу члана 455 став 2 ЗКП преиначи првостепену пресуду, а окривљене АА и ББ огласи кривим због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и осуди их на казне по закону или уколико суд нађе да оспореном пресудом нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, те да је правилно и потпуно утврђено чињенично стање, преиначи наведену пресуду тако што ће окривљене осудити на строжије казне по закону.

-Бранилац окривљеног АА, адвокат Протић Ивана због неправилне одлуке од кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и преиначи првостепену пресуду тако што ће смањити укупну јединствену казну затвора и окривљеног ослободити од обавезе плаћања судских трошкова. Уколико Апелациони суд у Београду не сматра да постоји могућност умањења јединствене казне затвора бранилац је предложила да се осуђени АА условно отпусти са даљег издржавања казне на коју је осуђен из разлога што је већ издржао више од 2/3 изречене казне затвора и у односу на њега је постигнута сврха кажњавања.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр. 1049/23 од 31.08.2023. године предложило да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду и донесе одлуку у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Протић Иване одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је дана 24.10.2023. године одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је донео одлуку да се отвори претрес пред другостепеним судом, будући да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, као и да је првостепеном пресудом повређен кривични закон, како је то основано указано изјављеном жалбом Вишег јавног тужилаштва у Београду, а укидање пресуде сходно одредби члана 455 став 2 ЗКП није могуће, с обзиром на то да је у овом предмету првостепена пресуда већ једном укидана.

Апелациони суд у Београду је дана 23.01.2024. године одржао претрес у присуству Апелационог јавног тужиоца у Београду Александре Грбовић, окривљеног АА, браниоца адвоката Добрић Немање по заменичном пуномоћју, окривљеног ББ и браниоца адвоката Александра Попаре и адвоката Марије Михајловић. Након читања свих релевантних писмена, као и доказа изведених у предмету Вишег суда у Београду К.бр. 559/22, саслушања окривљеног АА и окривљеног ББ, изјашњења јавног тужиоца

Апелационог јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Добрић Немање и браниоца окривљеног ББ, адвоката Александра Попаре, те оценом одбране окривљених и свих доказа који су изведени током првостепеног и другостепеног поступка, а који су доведени у међусобну везу, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Пре свега, у изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду наводи да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, те је у изјављеној жалби оспорен закључак првостепеног суда да у конкретном случају нема доказа да је опојна дрога била намењена даљој продаји, већ да је иста била намењена личној употреби окривљених. Најпре је по ставу јавног тужиоца првостепени суд правилно оценио одбрану окривљеног АА, те исту није прихватио у делу у којем је окривљени негирао да теглица са опојном дрогом припада њему, али је приликом образлагања чињенице да је ДНК профил ББ пронађен на ПВЦ пакетићима из тегле, првостепени суд прихватио одбрану окривљеног који је навео да је његов биолошки материјал могао да остане на пакетићима када је из теглице бирао који ће пакетић узети за конзумацију. По ставу јавног тужиоца првостепени суд потпуно занемарује чињеницу да је израда ДНК профила са спорних 50 ПВЦ пакетића рађена њиховим насумичним одабиром, због чега тужилаштво поставља питање која је вероватноћа да се на свим насумично одабраним ПВЦ пакетићима нађе управо биолошки материјал окривљеног ББ, а која околност његову одбрану чини нелогичном и неуверљивом. Надаље, јавни тужилац у образложењу своје жалбе наводи да је нелогично да окривљени своје залихе опојне дроге за личну конзумацију и то размерену у 50 ПВЦ пакетића носи са собом, те наводи да у том смислу нису дати јасни и логични разлози, а да је се једино као логичан намеће закључак да је иста била намењена даљој продаји. По ставу јавног тужиоца првостепени суд је погрешно ценио и налаз и мишљење вештака, у односу на окривљене АА и ББ при чему наводи и да окривљени током поступка нису дали сагласно и јасно образложење како су се срели, где су се упутили наведеног дана, те наведене чињенице у контексту свих осталих доказа који су истакнути у жалби, упућују на само један закључак и то да је између окривљених постајао претходни договор да у наведено време и место опојну дрогу преносе и држе ради даље продаје, претходно је припремивши за стављање у промет меревањем на вагици за прецизно мерење, те паковањем у мање пакетиће и њиховим везивањем у чвор, а што је с обзиром на ДНК вештачење предузео окривљени ББ.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима Вишег јавног тужилаштва у Београду, по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је на основу свих доказа који су изведени током првостепеног поступка правилно и потпуно утврдио чињенично стање, те је утврдио да је окривљени АА код себе критичном приликом неовлашћено држао 35,639 грама осушених делова биљке канабис марихуане која је била запакована у 50 ПВЦ пакетића али је истовремено имао у виду да током поступка није изведен ни један доказ којим би се потврдио контакт окривљеног АА или окривљеног АА и ББ са неким купцем опојне дроге, те да током поступка код окривљеног АА није пронађен ни новац који би указивао да исти потиче од продаје опојне дроге, при чему је првостепени суд прихватио одбрану окривљених који су навели да су се наведеног јутра случајно срели и пошли да заједно попуше по цоинт у оближњем парку. На основу налаза и мишљења судског вештака психијатра др Светислава Мишковића утврђено је да код окривљеног АА постоји злоупотреба опојне

дрогe марихуанe, а што је у свом исказу потврдила и мајка окривљеног АА, те је утврђено да се он и раније лечио од злоупотребе марихуане, из којих разлога је правилно првостепени суд закључио, а прихватајући одбрану окривљеног о дневној количини коришћења марихуане, да би окривљеном наведена количина марихуане трајала око месец и по дана, а да сама чињеница да је у његовом стану пронађена и вагица са траговима опојне дроге марихуане у повезаности са свим осталим утврђеним чињеницама, недоводи недвосмислено до закључка да је окривљени АА критично приликом неовлашћено држао опојну дрогу канабис ради даље продаје, нити да је то учинио у саизвршилаштву са окривљеним ББ. Из наведених разлога, правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени АА критичном приликом неовлашћено држао мању количину опојне дроге марихуане за сопствену употребу, налазећи да наведена количина коју би овај окривљени користио у периоду од око месец и по дана представља мању количину опојне дроге за сопствену употребу.

Даље, првостепени суд је ценио чињеницу да је опојна дрога марихуана пронађена и привремено одузета од окривљеног АА била запакована у пакетиће и да је код њега пронађена и вагица, као и чињеницу да је марихуана пронађена у стану окривљеног ББ била запакована у пакетићу и да је код њега пронађена вагица, те присуство ДНК трагова окривљеног АА са спољашње стране и окривљеног ББ у унутрашњости тегле која је одузета од окривљеног АА. На основу наведених чињеница, у одсуству било каквих других доказа који би се довели у везу са овим чињеницама, као што су контакти са евентуалним купцима, присуство код окривљених новца који би могао да потиче од продаје опојне дроге, правилно првостепени суд није могао са извешношћу извести закључак да су окривљени у саизвршилаштву неовлашћено држали и преносили супстанце проглашене за опојну дрогу како им је то оптужним актом стављено на терет и да су се у њиховим радњама стекли елементи кривичног дела неовлашћено производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Надаље, правилно је првостепени суд детаљно ценио и одбрану окривљеног ББ, па је имао у виду да су и окривљени ББ и окривљени АА негирали да продају опојну дрогу и да су заједнички неовлашћено држали сву пронађену опојну дрогу ради даље продаје, али је имао у виду да је у стану окривљеног ББ пронађена мања количина опојне дроге канабис од укупно 4,86 грама, да присуство вагице при тој количини пронађене опојне дроге у његовом стану само по себи је цењено у повезаности са овом количином опојне дроге и чињеници да код њега лично ништа није пронађено, да ни код њега ни у његовом стану није пронађен никакав новац који би могао да потиче од продаје опојне дроге, а током постука није изведен ни један доказ који би потврдио контакт окривљеног ББ или заједнички контакт ББ и АА са потенцијалним купцима опојне дроге. Правилно је првостепени суд у погледу постојања биолошких трагова ББ на кесицама у тегли прихватио његово објашењење да је из тегле узео марихуану који су заједно пушили. Како је прихваћена и одбрана окривљеног ББ да је он конзумирао опојну дрогу марихуану сваког дана од 0,60 до 0,80 грама, те да се и приликом хапшења налазио под дејством опојне дроге марихуане, то је правилан закључак првостепеног суда да би ова количина окривљеном ББ била довољна за недељу до 10 дана, те да се ради о мањој количини за сопствену употребу а не о неовлашћеном држању опојне дроге од стране окривљеног ради продаје.

Међутим, основано је изјављеном жалбом Вишег јавног тужилаштва у Београду истакнуто да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, с обзиром да је изрека пресуде неразумљива, имајући у виду да је првостепеном пресудом суд окривљене огласио кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело недозвољено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ, док изрека пресуде не садржи опис саизвршилаштва, при чему су по налажењу овог суда и у образложењу пресуде изостали разлози првостепеног суда да су окривљени приликом извршења кривичног дела поступали као саизвршиоци. По налажењу другостепеног суда, из чињеничног описа, као и из свих доказа који су изведени током првостепеног поступка произилази да су окривљени АА и ББ извршили по једно кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, свако за ону количину опојне дроге која је код њега пронађена и одузета, а како то и првостепени суд надаље у образложењу пресуде на страни 38 наводи.

Имајући у виду правилно и потпуно утврђено стање, Апелациони суд у Београду је преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације радњи за које су окривљени оглашени кривим, те је нашао да се у радњама окривљених стичу све битна обележја кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, за које их је Апелациони суд у Београду и огласио кривим.

Правилно је првостепени суд надаље закључио да су при извршењу кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, окривљени поступали у стању смањене урачунљивости и то до степена битног, али не битно, те да су поступали са директним умишљајем јер је сваки од окривљених био свестан да неовлашћено држи мању количину опојне дроге за сопствену употребу, што је сваки од њих и хтео и сваки од њих је био свестан забрањености свог дела према утврђеним околностима.

Апелациони суд у Београду је анализирао жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду којом је оспорена првостепена пресуда и због одлуке о казни, те наводе јавног тужиоца да су казне које су изречене окривљенима преблаге и да се истима не може остварити како општа тако ни посебна сврха изрицања кривичних санкција посебно при чињеници да је окривљени АА вишеструко осуђивано лице и да је чак три пута осуђиван за кривична дела у вези са опојном дрогом, те да је на страни окривљеног ББ првостепени суд олакшавајућим околностима дао пренаглашени значај. Надаље и бранилац окривљеног АА је оспорио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, наводећи да је окривљени у досадашњем току поступка у притвору провео пуних годину дана а на мери је забрана напуштања стана 10 месеци, те да је у односу на њега испуњена општа сврха кривичних санкција и да је и притвор и време које је провео на мери на осуђеног довољно деловало да се окривљени у међувремену запослио на одговорном радном месту и поправио радне и животне навике.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Иване Протић којима се оспорава одлука о кривичној санкцији која је изречена окривљеном АА, навођењем да је време које је окривљени провео у притвору и на мери забране напуштања стана довољно за испуњење сврхе кажњавања према овом окривљеном.

По налажењу Апелационог суда у Београду, основано је изјављеном жалбом

Вишег јавног тужилаштва у Београду указано да су кривичне санкције које су изречене окривљенима преблаге, да првостепени суд није адекватан значај дао вишеструкој осуђиваности окривљеног АА посебно при чињеници да је окривљени чак три пута до сада осуђиван за кривично дело у вези са опојном дрогом, те да је првостепени суд и у односу на овог окривљеног као и у односу на окривљеног ББ превелики значај дао олакшавајућим околностима.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд у Београду је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио његове личне прилике и то да живи са болесном мајком која се тешко креће, да је дело извршио у стању смањене урачунљивости до степена битног али не битно, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, те да је три пута осуђиван за кривична дела која су везана за опојну дрогу, па је овај суд окривљеном претходно опозвао условну осуду по пресуди Трећег основног суда у Београду К бр. 691/19 од 16.08.2019. године и узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, а затим окривљеном за извршење кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, за које је овом пресудом оглашен кривим утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, а затим окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, уз урачунавање времена које је окривљени провео у притвору и на мери забране напуштања стана.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције за окривљеног ББ, Апелациони суд у Београду је од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени у време извршења кривичног дела био млађе пунолетно лице, да је исти неосуђиван, да је кривично дело извршио у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не битно, док отежавајуће околности није нашао. Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду је нашао да ће се према овом окривљеном сврха кажњавања постићи мером упозорења и то условном осудом, али је нашао да је нужно окривљеном утврдити казну затвора у трајању од 1 године и истовремено је одредио да се она неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 4 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, налазећи се да ће се оваквом врстом и висином казне према овом окривљеном постићи сврха генералне и специјалне первенције, као и сврха кажњавања.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног АА, да првостепени суд није могао окривљеног да обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка, с обзиром да је окривљени током поступка провео годину дана у притвору а затим на мери забрана напуштања стана пуних 10 месеци, имајући у виду пре свега да је окривљени на слободи од 06.04.2022. године, да и сам бранилац у изјављеној жалби наводи да се окривљени у међувремену запослио, те је по налажењу Апелационог суда у Београду правилно првостепени суд окривљене обавезао да надокнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем, све у смислу члана 264 ЗКП.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 459 Законика о кривичном поступку, донео одлуку како у изреци пресуде.

Записничар
Гордана Миловановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Ђорђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић